

HVORFOR ER I SÅ AGGRESSIVE ?

(OM AT "GÅ UD").

- Jeg har hørt, at heterofile mennesker kan genkende hinanden når de ser hinanden på gaden.
- Har de en bestemt lugt ?
- Nej, der er noget med øjnene. Sløret blik.
- Hvordan gør de heterofile det egentlig ?
- Det må jo være magtig upraktisk.
- Jeg tror det er noget med, at han ligger ovenpå og hun under og spreder benene, og så...
- Å. Et slags herre/slave-forhold, altså ?
- Lige præcis.
- Det må være svært at være heterofil...
- Ja, mange af dem siger dog, at de føler det som noget helt naturligt.
- Hvad ? Kender du nogen heterofile ?
- Ja. Og nogen af dem gør endda reklame for deres

livsform, og går ud blandt folk, til skoler og ungdomsklubber og boligforeninger og snakker om heterofili og propaganderer for den og er ikke spor skamfulde.

I denne stil indledte fire af os en diskussionsaften i en boligforening "Thehusets venner" på Østerbro. Ingen lo.

Det første spørgsmål til os lød:

-Ønsker I virkelig, at det var sådan - At I var i flertal og vi i mindretal?

Vi svarede, at hvis det var det han havde fået ud af vores lille improviserede rollespil, så var det bedrøveligt. I det hele taget var vi ikke særlig rare.

De havde set den trygge og smukke film "Følelserne er de samme", før vi kom. Og netop på baggrund af, at de havde set den, kan vi ikke have virket særlig rare.

Der er to ting folk ikke kan tage når vi taler om homofili: humor og aggressivitet. På Stats-hospitalet i Glæstrup (personalet) var der en, der spurgte, om der kun var homofile i vor omgangskreds. Der blev svaret: "På ingen måde. Nogen af mine bedste venner er heterofile. Hyggelige og rare mennesker". Der var heller ingen, der syntes det var morsomt.

Nej, vi skal være alvorlige og sympatiske. Og på alvorlig og sympatisk vis forklare v o r t problem. Og så skal de stille os en mængde spørgsmål, som alle går ud på eet: At gøre os til interessante studieobjekter. Hvilket betyder, at "vort" problem forbliver vort problem, ikke spørgereens. Savner I børn hvordan opdagede I vort homofilehvordanger Idethvordan bliver I diskriminere til familien på arbejdspladsen af kammerater der dog netop atlesbiske bliver mindre diskriminere tendesser er I bitre på samfundet? Og alle disse spørgsmål skal

vi besvare ladorligt og sympatisk. Og så går vi alle sammen hjem og vi har opnået to ting:

1. Vi - de homofile - føler os akkurat lige så fremmedgjorte over for den heterofile verden som før.

2. De - de heterofile - føler sig akkurat lige så mystificerede over for den homofile verden som før.

Hvis der overhovedet skal være nogen mening med at gå ud, må den være, at vi får folk til at indse, at "det homofile problem" er heterofilien. Vi må få folk til at sætte spørgsmålstegn ved deres heterofili. Men hvordan gør man det? Det gør man sådan:

Heterofili?

Denne metode gør folk forvirrede. Nu - vil - vi - here - noget - om jer. Det - er - jo - jer - der - ved - noget - om - dette.

Det uhyggelige er ikke, at nogen mennesker falder uden for rammen. Det uhyggelige er, at det store flertal falder inden for den. Lever vi måske i et diktatur? Hvordan kan det være, at så mange mennesker opfører sig ens på en række punkter ?

Nej, nej - nu kan det være nok. Vi kom for at snakke om homofili. Ikke om politik. Hvorfor er I så aggressive? Hvem er det I føler undertrykker jer mest?

Svar:

Kapitalisterne.

(Bemærkning efter mødet: Han var da også en frygtelig usympatisk fyr ham med kapitalisterne).

Hvorfor er I så aggressive? Vi som kom for at forstå jer, og så gør I bare grin og snakker politik og er provokerende og kræver noget af os, som om det var vores skyld, at I er perv.... at I ikke kan indordne..., at I ikke er nor.... at I er homofile. Hvad vil I have vi skal gøre? Vi ved jo ikke noget om det? Det ved vi heller ikke. Hvorfor ved I ikke det ? Kan I svare på det? Hvorfor er I så aggressive?

Vi er aggressive fordi I ikke kan svare på, hvor mange der er homofile på jeres arbejdsplads. Derfor. Det kan da ikke være vores opgave at finde ud af forholdene i J E R E S nære omgivelser. Det må I selv finde ud af.

Ja, men hvordan gør vi det? Sådan noget taler man da ikke om. Man går da ikke bare hen og spørger folk om de er homofile?

Nå ? Så det gør man ikke ? Hvorfor gør man ikke det?

Men, det er da en privatsag.

Netop. Derfor er vi aggressive. Vi er trætte af at være en privatsag. Og hvordan holder man så op med at være en privatsag ? Jo. Man tager en megafon og går ud på Strøget og råber: "Jeg er homofil. Jeg er homofil. Jeg opdagede det, da jeg var syv år. Min familie ved det ikke. Jeg knalder med Cunnilingus Jensen. Det er dejligt. Jeg er homofil. Homofili er en værdifuld livsform. Der findes 250.000 homofile i Danmark. En to tre tusinde er organiserede i F-48, B.B.F. og Den lesbiske Bevægelse, fødselsdag 10 marts 1974. Jeg er homofil". Og så er det ikke en privatsag mere. Eller hvad mener De om det ? Mener De måske, at menneskene vil vende sig om, og trække på skuldrene og gå videre? Og et fire års barn vil sige: "Mor? Hvad er homofil? " før hun hastigt bliver trukket videre med et "Hysj" ? Hvad fanden hjælper det med den megafon, hvis ingen tror, at det du råber har noget med dem at gøre? Det er meget godt at være forklarende. Og pædagogisk. Men det betyder ingenting. Næste gang nogen siger, at homofili er vores problem vil jeg sige, at jeg kender nogen heterofile, som er meget hyggelige, men som altså giftede sig, og jeg kan ikke forstå hvorfor de ikke holdt det bryllup for sig selv. Det er da en privatsag. Og så vil jeg anbefale, at man arrangerer et møde på en skole eller et lignende forklarende sted, hvor man tager emnet "Bryllup" op.

Og når jeg har sagt det vil ingen le.

Og en vil spørge: "Men hvorfor er I så aggressive?" Vi spurgte til sidst "Thehusets venner" om de troede, at de ville have fået mere ud af det hvis der var kommet fire velfriserede bæsser i jakkesæt og slips og havde svaret pænt på deres spørgsmål. Mm.. nej. det troede de måske ikke. Sagen er, at vi kun svækker os selv ved at blive ved med at svare på alle disse objektiviserende spørgsmål. Vi finder os derved i at blive holdt på plads.

Efter at have svaret på ethundredeogsyttent holddig-på-plads-spørgsmål, har jeg kun et råd:

HOMOFIL RÅDGIVNING

BLIV VRED. DET GIR STYRKE

